

Joelin kirja ja laodikealainen seitsemännen päivän adventistikirkko – Numero seitsemän

Jeff Pippenger

2025-12-09

Luku seitsemän

Ensimmäisissä muutamissa kirjoituksissa sisällytimme mukaan kohdan teoksesta *Aikakausien Toivo*, jossa käsitellään sitä, kuinka Kristus esitti viinitarhan vertauksen väitteleville juutalaisille. Vertaus viinitarhan laulusta on myös Mooseksen ja Karitsan laulu, jonka sataneljäkymmentäneljätuhatta laulavat, ja inspiraatio ilmoittaa meille, että ”laulu” edustaa profetiassa ”kokemusta”. Sataneljäkymmentäneljätuhatta seuraavat Karitsaa, minne ikinä Hän meneekin, joten he käyvät läpi saman kokemuksen kuin Kristus ja Mooses. Kristus, muinaisen Israelin profeetallisen historian omegana, ja Mooses, muinaisen Israelin profeetallisen historian alfana, elivät kumpikin rinnakkaisina ajanjaksoina, jolloin entinen liittokansa sivuutettiin ja uusi liittokansa valittiin. Sataneljäkymmentäneljätuhatta laulavat Mooseksen ja Karitsan laulun kokemalla historian, jossa entinen liittokansa sivuutetaan — samalla kun Herra tekee liiton lopullisen liittokansansa kanssa.

Profeetallisesti katsottuna, kun Kristus esitti vertauksen, se vastaa sitä, että Pietari helluntaina puhutteli väitteleviä juutalaisia. Viimeisessä kriisissä Jeesuksen esittäessä vertauksen väitteleville juutalaisille hän edustaa niitä, jotka laulavat viinitarhan laulua Efraimin juupoille. Pietari esittää helluntaina saman laulun, ainoastaan hän laulaa sen Joelin sävellajissa. Viinitarhan laulu on laulu siitä, kuinka entinen liittokansa hylätään samanaikaisesti, kun uusi liittokansa vihitään Herralle. Neitsyet, jotka pettyivät ja astuivat viipymisen aikaan, odottivat avioliittoa, ja täydellinen täyttymys olisi, että he odottavat niiden sadanneljäkymmenen tuhannen sinetöimistä.

Joelin kirja alkaa siten, että sen ensimmäinen luku kuvaa, kuinka viinin ja väkijuoman juojat ovat hävittäneet Jumalan viinitarhan, he, joiden suusta ”uusi viini” on katkaistu pois. Heti kun Jeesus ilmoitti juutalaisille, että heidän valtakuntansa otettaisiin heiltä pois ja annettaisiin joukolle viinitarhureita, jotka tuottaisivat viinitarhan aidot hedelmät, Jeesus muutti puheensa suuntaa ja viittasi temppelin kulmakiveen, joka oli syrjään pantu mutta jonka oli määrä tulla huippukiveksi. Alku oli toistuva lopussa, ja kun tämä totuus esitetään, sitä kuvataan ”ihmeelliseksi”.

Jumalan sanan ”ensimmäisen maininnan sääntö” osoittaa meille, että koska Joel ensiksi käsittelee viinitarhan hävitystä, se on hänen todistuksensa ensisijainen painopiste. Joel ei ole yksin, sillä jokainen merkittävä profeetta aloittaa todistuksensa käsittelemällä Israelin syntejä ja sen kadotettua tilaa.

Jesajan kahdennessakymmenennessäkahdeksannessa luvussa ”pilkkaajamiehet, jotka hallitsevat” ”Jerusalemmissä” esitetään ”Efraimin juoppoina” ja ”ylpeyden kruununa”. ”Kruunu” merkitsee johtajuutta ja ”ylpeys” merkitsee saatanallista luonnetta.

Juomarit asetetaan vastakkain jäännöksen (“residue”) kanssa, josta tulee Jumalan kirkkauden “kruunu”, sillä myöhäissateen aikana Herra pystyttää kirkkauden “valtakuntansa”, niin kuin sitä esikuvallisesti kuvasi se, että Hän pystytti armon “valtakunnan” ristillä. Armon valtakunta ristillä on esikuva kirkkauden valtakunnasta sunnuntailaissa.

Jälkisade alkoi 9/11, jolloin myös sadan neljäkymmenenneljän tuhannen sinetöiminen ja elävien tuomio alkoivat. Sinetöimisen aikana Pyhän Hengen vuodatus alkoi 9/11, kun Jeesus puhalsi muutamia pisaroita. Se on perustus, ja Pyhän Hengen vuodatus Keskiyön huudon aikana on lakikivi. ”Ihmeellinen” on vertauskuva Hengen vuodatuksen ajanjaksosta ”9/11:stä sunnuntailakiin asti”.

Johtajuutta edustavan ”kruunun” rinnakkainen, mutta vastakkainen symboliikka esitetään Jesajan kahdennessakymmenennessä kahdeksannessa luvussa olevassa kertomuksessa, jossa Jerusalemlia hallitsevat juomarit sivuutetaan ja Jumalan seurakunnan johto annetaan jäännökselle. Tämä havainnollistaa viinitarhan vertausta. Juomarin kruunu poistetaan, ja sitten sataneljäkymmentäneljä tuhatta ovat se kruunu, joka edustaa Kristuksen valtakuntaa. Jesaja opettaa saman totuuden kahdennessakymmenennessä toisessa luvussa, kun Sebna heitetään kaukaiseen maahan ja hänen tilalleen asetetaan Eljakim. Olivatpa kyseessä Efraimin juomarit tai kahdennessakymmenennessä toisessa luvussa mainittu Sebna, he molemmat edustavat sitä, että Jumalan entisen liiton kansan johto sivuutetaan.

Sakarja yksilöi riemusaaton, joka on myös keskiyön huuto, ja sitä seuraavat jakeet ovat Jesajan kanssa yhtä mieltä siinä, että ne osoittavat Jumalan kansan kruunuksi.

Iloitse suuresti, tytär Siion; riemuhuuda, tytär Jerusaleml: katso, sinun kuninkaasi tulee sinun tykösi: hän on vanhurskas, ja hänellä on pelastus; nöyrä, ja hän ratsastaa aasilla, aasinvarsalla, aasin tammavarsalla. Ja minä hävitän vaunut Efraimista ja hevoset Jerusalemlista, ja sotajouset hävitetään; ja hän julistaa rauhaa pakanoille: ja hänen valtansa ulottuu merestä mereen ja virrasta maan ääriin asti.

Ja sinunkin osaltasi minä olen liittosi veren tähden päästänyt vankisi vedettömästä kuopasta.

Palatkaa turvapaikkaan, te toivon vangit; jo tänä päivänä minä julistan, että annan sinulle kaksinkertaisesti takaisin. Sillä minä jännitän Juudan kuin jousen itselleni, asetan Efraimin siihen nuoleksi, herätän sinun poikasi, Siion, sinun poikiasi vastaan, Kreikka, ja teen sinut väkevän miehen miekan kaltaiseksi.

Ja Herra on ilmestyvä heidän ylitseen, ja hänen nuolensa lähtee kuin salama; ja Herra, Herra, puhaltaa pasuunaan ja käy etelän myrskytuulissa. Herra Sebaot on suojeleva heitä; ja he syövät ja tallaavat jalkoihinsa linkokivet; he juovat ja metelöivät niin kuin viinistä; he tulevat täyteen kuin maljat, kuin alttarin kulmat. Ja Herra, heidän Jumalansa, pelastaa heidät sinä päivänä kansansa laumana; sillä he ovat kuin kruunun kivet, kohotettuina kuin lippumerkki hänen maassansa. Sillä kuinka suuri onkaan hänen hyvyytensä, ja kuinka suuri hänen kauneutensa! vilja virvoittaa nuorukaiset ja uusi viini neitsyet. Sakarja 9:9–17.

Jae yksitoista (9/11) kuuluu: ”Myös sinun tähtesi, liittosi veren tähden, minä päästän vankisi vedettömästä kuopasta.” Kristus vahvisti liiton monien kanssa yhdeksi viikoksi, ja viikko alkoi Hänen kasteestaan. Kolmen ja puolen vuoden ajan Kristus vaelsi ihmisten keskellä, ja noiden kolmen ja puolen vuoden päättävässä vaiheessa Kristus täytti Sakarjan ennustuksen, joka osoitti Messiaan voittoisan tulon Jerusalemiin. Keskiyön huuto aloitti ajanjakson, joka johti Kristuksen kuolemaan, hautaamiseen ja ylösnousemukseen. Kristuksen kaste edustaa Hänen kuolemaansa, hautaamistaan ja ylösnousemustaan, joten kolmen ja puolen vuoden ajanjakson alku ja loppu ovat sama asia.

Kristuksen kaste on esikuva 9/11:stä, ja 9/11 merkitsee sellaisen ajanjakson alkua, joka päättyy sunnuntailakiin. 9/11:n hetkellä myöhäissade alkoi tihkua, ja sunnuntailain aikana se vuodatetaan ilman mittaa, kuten Kristuksen opetuslasten päälle puhaltamat muutamat sadepisararat ennakoivat helluntaina tapahtuvaa vuodattamista.

Sakarja 9:11 on yhdenmukainen 9/11:n sekä myös keskiyön huudon kanssa, joka johtaa sunnuntailakiin. 9/11:n aikaan Laodikean sanoma saapui nykyisenä totuutena, niin kuin se oli tehnyt vuonna 1856 ja 1888. Laodikean sanoma annetaan ihmisille, jotka eivät tiedosta olevansa kuolleita. He ovat ”kuopassa” ilman myöhäissateen sanomaa, sillä heidän kuopassaan ei ole vettä. Jos Laodikea vain vastaisi sydämillään tapahtuvaan kolkutukseen, Herra nostaisi heidät ylös kuopasta, sillä siihen saakka, kunnes koetusaika päättyy sunnuntailaissa, he ovat ”toivon vankeja”.

Ja sinunkin tähtesi, liittosi veren kautta minä päästän vankisi vedettömästä kuopasta. Palatkaa turvapaikkaan, te toivon vangit; jo tänä päivänä minä julistan, että annan sinulle kaksinkertaisesti takaisin. Sakarja 9:11, 12.

9/11 vahvisti sanoman, joka saapui vuonna 1989. Tuo sanoma on kolmannen enkelin sanoma, mutta milleriittisen uudistusliikkeen rakenteessa ja käsittein ilmaistuna vuosi 1989 merkitsi ensimmäisen enkelin saapumista. Ensimmäisen enkelin sanoma vahvistettiin 11. elokuuta 1840 Islamia koskevan profetian täyttymyksellä, ja se osoittaa, että vuonna 1989 tapahtunut kolmannen enkelin saapuminen vahvistettaisiin Islamia koskevan profetian täyttymyksellä.

Kun islamia koskeva profetia vahvistettiin 11. elokuuta 1840, Ilmestyskirjan kymmenes enkeli laskeutui alas, esikuvaten siten Ilmestyskirjan kahdeksannentoista enkelin laskeutumista 9/11. Ensimmäisen enkelin voimaannuttaminen vuonna 1840 ja toisen enkelin voimaannuttaminen vuonna 1844 esikuvaavat molemmat kolmannen enkelin voimaannuttamista 9/11. Heinäkuun 18. päivä 2020 oli toisen enkelin saapuminen, kuten sitä esikuvasi milleriittojen ensimmäinen pettymys 19. huhtikuuta 1844. Sekä milleriittien historian ensimmäisen ja toisen enkelin voimaannuttamisen vaiheet että myös kolmannen enkelin voimaannuttamisen historia 9/11 tarjoavat todistajat Keskiyön huudon sanoman voimaannuttamiselle, joka saapui heinäkuussa 2023.

Sinetöimisen ajanjakso alkaa 11.9.:stä ja päättyy sunnuntailakiin. Se alkaa sillä, että Kristus puhaltaa muutamia pisaroita myöhäissadetta, ja päättyy siihen, että tuliset kielet kantavat sanoman maailmalle helluntaina. Pietari osoitti helluntain olevan Joelin täyttymys. Koska asia on näin, se vahvistaa, että myös Kristuksen puhaltaminen oli Joelin täyttymys, sillä helluntaikaudella on

määrätty alku ja loppu, mikä osoittaa, että alfa on myös oomega. Kristuksen ylösnousemuksen päivänä annettiin ohran esikoislyhdeuhri, ja viisikymmentä päivää myöhemmin helluntaina kohotettiin vehnän esikoisuhri. 11.9. on esikuva keskiyön huudosta, joka saapuu juuri ennen sunnuntailakia ja johtaa siihen. Sakarja 9:9:n täydellinen täyttymys keskiyön huudon esikuvana sijoittuu heinäkuun 2023 jälkeiseen aikaan.

Iloitse suuresti, Siionin tytär; riemuitse, Jerusalemin tytär: katso, sinun kuninkaasi tulee sinun tykösi: hän on vanhurskas, ja hänellä on pelastus; nöyrä, ja hän ratsastaa aasilla, aasintamman varsalla. Sakarja 9:9.

Siten Sakarja on yhtä mieltä Jesajan kanssa siinä, että Jumalan kansaa kuvataan kruunuksi, mutta hän lisää, että kruunu on myös lippumerkki, kun hän kirjoitti: ”sillä he ovat oleva kuin kruunun kivet, nostetut kuin lippumerkki hänen maallansa”, ja Sakarja edelleen kaikuu sitä iloa, joka liittyy Joelin vertauskuviin ”viljasta” ja ”uudesta viinistä”, sanoessaan: ”vilja on ilahduttava nuorukaiset ja uusi viini neitsyet.” Kun tarkastelemme kertomusta Efraimin juomareista kahdennessakymmenennessä kahdeksannessa luvussa, pankaamme merkille, että tämä on se raamatunluku, joka yksilöi ”levon ja virvoituksen”. Tämä on yksi Raamatun keskeisistä kohdista, jotka koskevat myöhäissadetta, joten näiden Efraimin juomareiden täytyy olla samat juomarit, joista Joel puhuu.

Voi ylpeyden kruunua, Efraimin juomareita, joiden loistava kauneus on kuihtuva kukka, rehevien laaksojen kukkuloilla, viinistä voipuneiden yllä! Katso, Herralla on väkevä ja voimallinen, joka kuin raesade ja turmiomyrsky, kuin maahan syöksyvä valtavien, tulvivan vetten vyöry, paiskaa maahan väkevällä kädellä. Ylpeyden kruunu, Efraimin juomarit, tallataan jalkoihin. Ja loistava kauneus, joka on rehevän laakson kukkulalla, on oleva kuin kuihtuva kukka, kuin varhaisviikuna ennen kesää; joka, kun joku sen näkee, nielee sen heti, sen vielä kädessään ollessa. Sinä päivänä on Herra Sebaot oleva kunnian kruunu ja kauneuden diadeemi kansansa jäännökselle, ja tuomion henki sille, joka istuu tuomiolla, ja voima niille, jotka torjuvat taistelun takaisin portille. Mutta nämäkin hoippuvat viinistä ja horjuvat väkijuomasta; pappi ja profeetta hoippuvat väkijuomasta, viini on heidät niellyt, he horjuvat väkijuomasta; he erehtyvät näyissä, he kompastelevat tuomiossa. Sillä kaikki pöydät ovat täynnä oksennusta ja saastaa, niin ettei puhdasta paikkaa ole. ...

Pysähtykää ja ihmetelkää; huutakaa ja vaikeroikaa: he ovat juovuksissa, mutta eivät viinistä; he horjuvat, mutta eivät väkijuomasta. Sillä Herra on vuodattanut teidän päällenne syvän unen hengen ja sulkenut teidän silmänne; profeetat ja teidän hallitsijanne, näkijät, hän on peittänyt. Ja kaiken näky on tullut teille kuin sinetöidyn kirjan sanat, jonka he antavat oppineelle sanoen: ”Lue tämä, minä pyydän”; ja hän sanoo: ”En voi, sillä se on sinetöity.” Ja kirja annetaan sille, joka ei ole oppinut, sanoen: ”Lue tämä, minä pyydän”; ja hän sanoo: ”En ole oppinut.”

Sen tähden Herra sanoi: Koska tämä kansa lähestyy minua suullaan ja kunnioittaa minua huulillaan, mutta on siirtänyt sydämensä kauas minusta, ja heidän minua kohtaan tuntemansa pelko on ihmisiltä opittua käskyjen noudattamista, sentähden, katso, minä teen jälleen tälle kansalle ihmeellisen teon, ihmeellisen teon ja ihmeen; sillä heidän viisaittensa viisaus katoaa, ja heidän ymmärtäväistensä ymmärrys peittyi. Voi niitä, jotka syvälle kätkevät aikeensa

Herralta, joiden teot tapahtuvat pimeässä ja jotka sanovat: Kuka meidät näkee? ja kuka meidät tuntee? Totisesti, teidän asioidenne ylösalaisin kääntäminen on katsottava samaksi kuin savi savenvalajan kädessä; sillä sanoisiko teko tekijästään: Hän ei ole minua tehnyt? tahi sanoisiko valmistettu siitä, joka sen valmisti: Hänellä ei ollut ymmärrystä? Jesaja 28:1–8; 29:9–16.

Herra on tekevä ”ihmeellisen työn” Efraimin juopuneiden keskuudessa poistaessaan heiltä viisauden ja ymmärryksen, juuri ne kaksi tekijää, jotka liittyvät tiedon lisääntymisen ymmärtämiseen silloin, kun profeetallinen sanoma avataan sineteistään. Viisaat ovat ne, jotka ymmärtävät. Osa ”ihmeellisestä työstä” on sen tiedon poistaminen Efraimin juopuneiden mielistä, jonka Juudan sukukunnan Leijona avaa sineteistään. Viisaiden ja jumalattomien erottaminen toisistaan on osa Herran ”ihmeellistä työtä”. Se on iankaikkinen evankeliumi. Johdatettuaan saivartelevat juutalaiset viinitarhan vertauksen kautta ja siten saatettuaan heidät julistamaan oman tuomionsa, hän esitti kysymyksen Psalmista 118:

Se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiven pääkiveksi. Herralta tämä on tullut; se on ihmeellistä meidän silmissämme. Tämä on se päivä, jonka Herra on tehnyt; iloitkaamme ja riemuitkaamme siitä. Psalmi 118:22–24.

Herra on tekevä Efraimin juopuneille ”ihmeellisen teon, ihmeen”, ja siihen sisältyy heidän kykynsä tunnistaa totuus poistaminen. ”Kulman pääkivi” on ihmeellinen niiden silmissä, joilla on Joelin ”uusi viini”.

Juopuneet eivät kykene lukemaan sinetöityä kirjaa, olipa kyse johdosta, jota edustavat ”oppineet”, tai maallikoista, joita edustavat ”oppimattomat”. Juopuneiden on mahdotonta ymmärtää oikein Raamatun profeetallista todistusta, jota kuvataan ”sinetöidyksi kirjaksi”. Juopuneet samastetaan myös kahdesti niihin, jotka ovat ”poissa tieltä”. Tämä on jälleen kirjattu Jesajan kahdennessakymmenennessäkahdeksannessa luvussa, eräässä ensisijaisen tärkeässä myöhäissadetta käsittelevässä raamatunkohdassa, jossa Jesaja osoittaa, mikä on se ”lepo ja virvoitus”, jota juopuneet eivät tahtoneet kuulla. ”Lepo ja virvoitus” on sanoma, sillä se voidaan kuulla.

Tuo juopumus on vienyt juopuneet pois Jeremian ”ikivanhoilta poluilta”, joka on se ”tie”, jolla tulee vaeltaa ja jolla löydetään myöhäissade, jota Jeremia kuvaa ”lepoksi”. Myöhäissateen sanoman hylkääminen Efraimin juopuneiden taholta on Jumalan Sanan erityinen aihe. He ovat juopuneita, koska he kieltäytyivät palaamasta perustavaan historiaan, joka tarjoaa esikuvan sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historialle, joka on myöhäissateen historia.

”Ihmeellinen työ”, joka suoritetaan Efraimin juopuneiden kohdalla, tapahtuu myöhäissateen vuodattamisen aikana. Myöhäissateen aikana koetteleva sanoma synnyttää kaksi palvojen luokkaa, joita havainnollistaa se ”viini”, jota he juovat. Jumalattomat ovat kieltäytyneet perustamasta profeetallista sovellustaan pyhän historian linjoille, ja ne, jotka käyttävät Jesajan kahdeksannenkolmatta luvun ”rivi rivin päälle” -menetelmää, juovat ”uutta viiniä”. Jumalattomien juopumus ilmenee heidän kyvyttömyydessään ymmärtää profetiaa, ja heidän sokea tilansa aiheutui haluttomuudesta palata perustaviin vanhoihin polkuihin. Jeesus nuhteli saivartelevia juutalaisia kysymällä, olivatko he koskaan lukeneet kivistä, joka hylätään ja joka tulee kulmakiven pääksi.

Kivi, josta tulee kulmakiven pää, ilmaisee sen, että profeetallinen totuus, jonka mukaan perustus eli kulmakivi kahdentuu päätöskivessä. Alfa-kivi on myös omega-kivi. Ensisijainen profeetallinen periaate, joka vahvistaa ja ylläpitää menetelmää rivi rivin päälle (joka on myöhäissateen metodologia), on se, että asian alku havainnollistaa asian lopun. Ensisijainen profeetallinen periaate milleriittiliikkeessä oli päivä-vuosi-periaate, joka vahvistettiin, kun Ilmestyskirjan kymmenennen luvun enkeli astui alas. Ensisijainen profeetallinen periaate sadan neljäkymmenen tuhannen liikkeessä on se, että alku havainnollistaa loppua, mikä vahvistettiin, kun Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkeli astui alas.

Jumalan profeetallinen Sana on hyvin yksityiskohtainen selityksessään niistä tekijöistä, jotka liittyvät myöhäissateeseen. Yksi näistä tosiasioista on se, etteivät Efraimin juomarit kykene tunnistamaan myöhäissadetta, ja tätä esikuvasi se, että juutalaiset väittivät Pietarille opetuslasten olevan juovuksissa. Menetelmän pääperiaate esitetään suoraan Alfana ja Omegana toistuvasti kautta Jumalan Sanan, mutta Sana on ollut heille sinetöity. Menetelmä, pääasiallinen profeetallinen sääntö ja myöhäissateen sanoma ovat eräitä pyhitetyistä teemoista profeetallisessa historian linjassa, jota kuvataan ”ihmeelliseksi työksi”.

Ja jälleen minulle tuli Herran Sebaotin sana, joka sanoi: Näin sanoo Herra Sebaot: Minä kiivailin Siionin puolesta suurella kiivaudella, ja suurella vihalla minä kiivailin hänen puolestaan. Näin sanoo Herra: Minä olen palannut Siioniin ja asun Jerusalemin keskellä; ja Jerusalemia kutsutaan totuuden kaupungiksi, ja Herran Sebaotin vuorta pyhäksi vuoreksi. Näin sanoo Herra Sebaot: Vielä on vanhoja miehiä ja vanhoja naisia asuva Jerusalemin kaduilla, kukin sauva kädessään korkean ikänsä tähden. Ja kaupungin kadut ovat täynnä poikia ja tyttöjä leikkimässä sen kaduilla.

Näin sanoo Herra Sebaot: Jos tämä on ihmeellistä tämän kansan jäännöksen silmissä näinä päivinä, olisiko se ihmeellistä myös minun silmissäni? sanoo Herra Sebaot. Näin sanoo Herra Sebaot: Katso, minä pelastan kansani idän maasta ja lännen maasta; ja minä tuon heidät takaisin, ja he saavat asua Jerusalemin keskellä; ja he ovat minun kansani, ja minä olen heidän Jumalansa, totuudessa ja vanhurskaudessa. Näin sanoo Herra Sebaot: Vahvistukoot teidän kätenne, te, jotka näinä päivinä kuulette nämä sanat niiden profeettain suusta, jotka olivat siellä sinä päivänä, jolloin Herra Sebaotin huoneen perustus laskettiin, että temppeli rakennettaisiin. Sillä ennen näitä päiviä ei ollut palkkaa ihmiselle eikä palkkaa eläimelle; eikä ollut rauhaa lähtijälle eikä tulijalle ahdistuksen tähden; sillä minä panin kaikki ihmiset, kunkin lähimmäistään vastaan. Mutta nyt en ole tämän kansan jäännökselle niin kuin entisinä päivinä, sanoo Herra Sebaot. Sakarja 8:1–11.

Sakarja sanoo: ”Olkoon kätenne lujat, te, jotka näinä päivinä kuulette nämä sanat profeettojen suusta, niiden, jotka olivat siellä sinä päivänä, jona Herran Sebaotin huoneen perustus laskettiin, jotta temppeli rakennettaisiin.” Se, mikä vahvistaa Jumalan kansaa, on sanoma perustuksesta, joka tulee kulmakiveksi. Tuo sanoma on se, että milleriittien historia toistuu sadan neljäkymmenen tuhannen historiassa.

Kristus kysyy: ”Jos se on ihmeellinen tämän kansan jäännöksen silmissä näinä päivinä, olisiko sen oltava ihmeellinen myös minun silmissäni?” Tuo kysymys yksilöi Jumalan ”ihmeellisen työn”

profeetallisen ajanjakson, joka on jokaisen profeetan aiheena, mutta se yksilöi myös sen, milloin sadanneljänkymmenenneljäntuhannen laodikealainen liike muuttuu sadanneljänkymmenenneljäntuhannen filadelfialaiseksi liikkeeksi. Se on sama hetki, jolloin heidät sinetöidään, ja sama hetki, jolloin liike muuttuu taistelevasta voittavaksi; samalla siinä saavutetaan päätökseen jumaluuden ja ihmisyyden yhdistämisen työ tässä ihmisjoukossa, kun pyhäkkö todella puhdistetaan. Tämä voidaan havaita jakeista, sillä Hänen ”ihmeellisen työnsä” edustama profeetallinen historia on ihmeellinen Jumalan silmissä ja jäännöksen silmissä, ja silmästä silmään on ykseyden vertauskuva. Tässä kuvattu ykseys puhuu Jumalan kansan sinetöimisestä, niiden, jotka seuraavat Karitsaa, mihin ikinä Hän meneekin, ja jotka ovat saavuttaneet sellaisen kohdan, että he mieluummin kuolisivat kuin tekisivät syntiä ja esittäisivät väärin Kristuksen luonteen.

Miika tunnistaa muinaisen Israelin perustavan historian ”ihmeellisiksi teoiksi”.

Niiden päivien mukaan, jolloin sinä lähdit Egyptin maasta, minä näytän hänelle ihmeellisiä tekoja. Miika 7:15.

„Ihmeelliset teot” ovat perustavaa historiaa, joka on „ihmeellistä”, koska perustava historia toistuu lopun historiassa, jota päällyskivi edustaa. „Ihmeelliset teot” ovat sitä historiaa, joka alkaa kulmakivestä ja päättyy „päällyskiveen”. Hänen „ihmeelliset tekonsa” tulivat ilmi Mooseksen historiassa ja toistuivat Kristuksen historiassa. Mooses oli kulmakivi ja Kristus oli päällyskivi. Profeetallisesti Mooses on alfa ja Kristus omega.

”Mooseksesta alkaen, joka on Raamatun historian varsinainen Alfa, Kristus selitti kaikista Kirjoituksista itseään koskevat asiat.” Aikakausten Toivo, 797.

Mooses opetti, ja Pietari käytti helluntaina Mooseksen sanoja osoittaakseen, että Mooses oli Kristuksen esikuva.

Mutta näin Jumala on täyttänyt sen, minkä hän ennalta oli kaikkien profeettojensa suun kautta ilmoittanut: että Kristuksen tuli kärsiä. Tehkää siis parannus ja kääntykää, että syntinne pyyhittäisiin pois, jotta virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista, ja että hän lähettäisi teille Jeesuksen Kristuksen, joka oli teille edeltä julistettu. Taivaan tulee ottaa hänet vastaan niihin aikoihin asti, jolloin kaikki jälleen asetetaan kohdalleen, mistä Jumala on puhunut kaikkien pyhien profeettainsa suun kautta maailman alusta asti. Sillä Mooses todella sanoi isille: ’Profeetan on Herra, teidän Jumalanne, herättävä teille veljienne joukosta, minun kaltaiseni; häntä kuulkaa kaikessa, mitä hän teille puhuu. Ja on tapahtuva, että jokainen sielu, joka ei kuule sitä profeettaa, hävitetään kansan keskuudesta.’ Ja myös kaikki profeetat Samuelista alkaen ja hänen jälkeensä tulleet, kaikki jotka ovat puhuneet, ovat samoin ennustaneet näistä päivistä. Apostolien teot 3:18–24.

Mooses alfana ja Kristus omegana vahvistettiin Pietarin toisella Moosesta koskevalla todistuksella helluntaivuodatuksen yhteydessä, ja näin tehdessään Pietari korostaa ja osoittaa, että myöhemmän sateen sanoman (ja sitä vastaan nostetun kiistan) ensisijainen osatekijä on profeetallinen periaate ”alfa ja omega”. Tämä periaate on sadan neljänkymmenen tuhat vuotta vastine vuoden/päivän periaatteelle milleriittien historiassa. ”Alfa ja omega” -periaate on periaate, jossa ’perustuksesta

tulee kulmakivi'; se on 'Mooseksen ja Karitsan' periaatteet; ja sen vuoksi inspiraatio osoittaa sen yhdeksi viinitarhan laulun jakeista, joka on myös Mooseksen ja Karitsan laulu.

Se alku ja loppu, jota eri profeetalliset linjat edustavat, kuvaa sitä historiaa, jossa Jumala toteuttaa "ihmeelliset tekonsa"; ja se valo, joka tulee esiin, kun ymmärretään, mitä "ihmeellisten tekojen" vertauskuva edustaa, muuttaa laodikealaisen filadelfialaiseksi, niin että hänestä tulee kivi rakenteilla olevaan temppeliin, samoin kuin milleriläinen temppeli rakennettiin 46 vuoden aikana, jotka johtivat 22. lokakuuta 1844, jolloin Herra äkisti tuli temppeliinsä.

Jos olette maistaneet, että Herra on hyvä. Tulkaa hänen tykönsä, elävän kiven tykö, jonka ihmiset tosin ovat hylänneet, mutta joka Jumalan edessä on valittu, kallis; ja rakentukaa itsekin elävinä kivinä hengelliseksi huoneeksi, pyhäksi papistoksi, uhraamaan hengellisiä uhreja, jotka Jeesuksen Kristuksen kautta ovat Jumalalle otollisia. Sentähden myös Raamatussa sanotaan: Katso, minä panen Siioniin kulmakiven, valitun, kalliin, eikä se, joka häneen uskoo, joudu häpeään. Teille siis, jotka uskotte, hän on kallis; mutta tottelemattomille: se kivi, jonka rakentajat hylkäsivät, on tullut kulmakiveksi, ja kompastuskiveksi ja pahennuksen kallioksi niille, jotka sanaan kompastuvat, koska ovat tottelemattomia; ja siihen heidät myös on pantu. Mutta te olette valittu suku, kuninkaallinen papisto, pyhä kansa, omaisuuskansa, julistaaksenne sen jaloja tekoja, joka on kutsunut teidät pimeydestä ihmeelliseen valkeuteensa; te, jotka ennen ette olleet mikään kansa, mutta nyt olette Jumalan kansa, jotka ette ennen olleet armahdetut, mutta nyt olette armahdetut. 1 Piet. 2:3–10.

Kutsuminen Hänen ihmeelliseen valoonsa osoittaa, milloin kutsu esitetään, sillä vuoden 1888 tienviitta, joka innoituksen kautta rinnastetaan Koorahin kapinaan Mooseksen alfahistoriassa, tuodaan viimeisiin päiviin, jolloin se asettuu linjaan 9/11:n kanssa, jolloin Laodikean sanoma saapuu kolmannen enkelin mukana innoituksen mukaan. Laodikealaiset ovat profetiassa "sokeita", mikä merkitsee, että he ovat pimeydessä, ja kutsu tulla ulos pimeydestä alkoi, kun Laodikean sanoma saapui vuosina 1856, 1888 ja 9/11. 9/11:ssa "kutsu ulos pimeydestä" ei ollut ainoastaan kutsu ymmärtää Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin valoa, vaan myös kutsu kuulijalle itse siihen historiaan, jossa Jumalan "ihmeelliset teot" löytävät täydelliset täyttymyksensä.

Viimeisten kolmen vuosikymmenen aikana on toistuvasti osoitettu, että "iankaikkisen evankeliumin" profeetallinen määritelmä on historia, jossa profeetallinen totuus avataan sineteistään, mikä käynnistää kolmivaiheisen koetusprosessin, jossa kolmessa koetuksessa on kaksi erottavaa tunnuspiirrettä. Kaksi ensimmäistä koetusta ovat luonteeltaan erilaisia kuin kolmas, sillä kolmas on koetinkivi, joka osoittaa, läpäisitkö ensimmäisen ja toisen koetuksen. Toinen iankaikkisen evankeliumin erottava piirre on se, että sinun on läpäistävä kulloinkin käsillä oleva koetus voidaksesi olla osallinen seuraavasta koetuksesta.

"ihmeellisten tekojen" historia on myös se historia, jossa "iankaikkinen evankeliumi" saavuttaa huippukohtansa, sillä tuomion hetki, jonka ensimmäinen enkeli julistaa ja joka yksilöidään iankaikkiseksi evankeliumiksi, löytää täydellisen täyttymyksensä alkaen 11. syyskuuta 2001. Tuomio, josta milleriläisiä varoitettiin, oli 22. lokakuuta 1844, jolloin ovi sulkeutui kymmenen neitsyen vertauksessa; tämä esikuvallistaa sunnuntailakia, jolloin ovi sulkeutuu jälleen kymmenen

neitsyen vertauksessa. 11. syyskuuta 2001 ilmoittaa, että Jumalan toimeenpanevan tuomion hetki alkaa sunnuntailain aikana, aivan kuten milleriläiset julistivat, että tutkivan tuomion hetki alkoi 22. lokakuuta 1844.

Ajanjakso 9/11:stä sunnuntailakiin on ajanjakso, jota kuvataan ”Jumalan ihmeellisiksi teoiksi”, ja samoin kuin peruskivi, josta tulee ”kulmakiven pää”, ja samoin kuin ”helluntaikausi”, ja samoin kuin ”Habakukin toinen luku”, ja samoin kuin ”sinetöimisen aika, joka koskee sataa neljääkymmentäneljää tuhatta”, ja samoin kuin ”pedon kuvan koetuksen aika”, ja samoin kuin ”iankaikkinen evankeliumi”, ja samoin kuin ”vuosien 1840–1844 pyhä historia”, ja samoin kuin ”Ilmestyskirjan kymmenennen luvun historia”, ja samoin kuin ”historia Kristuksen kasteesta Hänen kuolemaansa asti”.

Hänen kasteensa, joka fraktaalissa kuvasi tätä historiaa, aloitti 2520 päivän ajanjakson, joka päättyi ristillä. Kristuksen kaste edusti Hänen kuolemaansa, hautaamistaan ja ylösnousemustaan, mikä täyttyi kirjaimellisesti 1260 päivän lopussa.

Kun Pyhä Henki laskeutui Kristuksen kasteessa, se esikuvasi Ilmestyskirjan kahdeksannentoista luvun enkelin laskeutumista 11. syyskuuta. 1260 profeetallista päivää myöhemmin kasteen symboloimat tapahtumat täyttivät kirjaimellisesti ristillä. Kasteesta ristille ulottuva historia sisältää symbolisen alfa-historian, joka täyttyy kirjaimellisesti ajanjakson lopussa. Alfa- ja omega-historiat ovat koko yleisen historian fraktaaleja. Kasteesta ristille ulottuva historia on ”Jumalan ihmeelliset teot”, ja tätä historiaa edustaa myös ”Kristuksen kaste” sekä myös Hänen kirjaimellinen ”kuolemansa, hautaamisensa ja ylösnousemuksensa”, ja näin ollen myös ”muinaisen Israelin kaste Punaisella merellä” sekä myös ”kahdeksan sielun kaste Nooan historian aikana”. Kaikki nämä ajanjaksot edustavat Hänen ”ihmeellisten tekojensa” historiaa.

Mitä tulee lukuun 8 ylösnousemuksen vertauskuvana, juuri ne kahdeksan sielua arkissa muodostavat ensimmäisen maininnan luvusta kahdeksan vertauskuvana, ja ensimmäisen maininnan säännön mukaan kaikki profeetalliset yksityiskohdat sisältyvät ensimmäiseen mainintaan. Nuo kahdeksan sielua siirtyvät vanhasta maasta uuteen maahan, eikö niin?

Ne kahdeksan sielua elivät sateen ajan läpi, mutta kaikki ne, jotka kieltäytyivät sateen varoitussanomasta, kuolivat, eikö niin? Ne ”8” sielua, jotka menevät uuteen maahan ja joita kuvataan hylätyn varoitussanomien, suljetun oven, sateen ja uuden maan historian kautta, kulkivat armotaloudellisen muutoksen läpi vanhasta maailmasta uuteen maailmaan.

Se taloudenhoidollinen muutos, joka leimaa ne kahdeksan sielua, jotka ovat ne sataneljääkymmentäneljä tuhatta, on siirtyminen Laodikeasta Filadelfiaan; se on myös siirtyminen taistelevasta seurakunnasta, joka koostuu vehnästä ja lusteesta, voittoisaan seurakuntaan, joka koostuu yksinomaan ensihedelmävehnähaurasta, joka korotetaan lippu-uhriksi koko maailman nähtäväksi, samoin kuin yksinäistä venettä katseltaessa myrskyisillä vesillä. Nuo ihmiset ovat se 8, joka on siitä 7:stä, ja sekä arkin ylityksen historia että Punaisenmeren ylitys ovat molemmat Hänen ”ihmeellisten tekojensa” kuvauksia.

Nuo sielos ovat ne, jotka herätettiin henkiin Ilmestyskirjan 11:11:n täyttymykseksi. He ovat Jumalan liittokansa, jota edustaa heidän isänsä Abraham, joka kantoi liiton merkkiä ympärileikkauksen kautta, joka oli toimitettava kahdeksantena päivänä.

Kaikki nämä linjat edustavat samaa ajanjaksoa, ja tuo ajanjakso alkaa 9/11:n perustuksista ja päättyy sunnuntailakiin. 9/11 on peruskivi ja sunnuntailaki on huippukivi. Jerusalemin jälleenrakentamisen historiassa Nehemian ja Esran aikana perustus valmistui ensimmäisen asetuksen historian kuluessa, ja itse temppeli valmistui hyvissä ajoin ennen kolmatta asetusta. Milleriläisessä historiassa perustukset laskettiin toukokuussa 1842, jolloin vuoden 1843 kartta julkaistiin. Milleriläisen temppelin oli määrä olla rakenteilla neljäkymmentäkuusi vuotta, vuodesta 1798 vuoteen 1844. Ennen 22. lokakuuta 1844 Milleriläinen temppeli oli valmis, ja huippukivenä oli Keskiyön huuto. Kun Keskiyön huuto päättyi 22. lokakuuta 1844, vuoden 457 eKr. alfa ja kolmas asetukset olivat kohdanneet vastineensa vuoden 1844 omegassa. Vuosi 457 eKr. alfoina 2300 vuodelle ja vuosi 1844 omegana. Molemmat ovat yhdellä tasolla sama asia, sillä sekä asetukset että enkelit ovat sanomia, ja kumpikin on sunnuntailain esikuva, jossa on oleva asetukset ja jossa kolmannen enkelin sanoma paisuu suureksi huudoksi.

Vuodesta 457 eKr. vuoteen 408 eKr. asti Daniel osoitti neljäkymmenenyhdeksän vuoden ajanjakson ajaksi, jolloin juutalaiset saattaisivat rakennustyön päätökseen: ”katu rakennetaan jälleen ja muuri, ahdistavina aikoina.”

Tiedä siis ja ymmärrä: siitä hetkestä, jona annetaan käsky Jerusalemin ennalleen asettamisesta ja rakentamisesta, Messias, Ruhtinas, tulee seitsemän vuosiviikon ja kuudenkymmenen kahden vuosiviikon kuluttua; katu ja vallihauta rakennetaan jälleen, vaikka ahdistavina aikoina. Daniel 9:25.

457 eKr. ja 1844 ovat 2300 vuoden profetian alfa ja oomega. Molemmat ovat sunnuntailain esikuvia, sillä alfana ja omegana ne ovat sama asia, ja vuoden 1844 pettymys on inspiraation kautta rinnastettu ristin pettymykseen. Jos vuosi 1844 on ristin esikuva, ja sitä se on, silloin myös sen alfavastine (457 eKr.) on sitä. Ajanjakso vuodesta 1844 vuoteen 1863 havainnollistaa kolmannen enkelin koettelemusprosessia. Tätä koettelemusprosessia kuvaavat ne 49 vuotta, jotka sijoittuvat kolmannen säädöksen, sunnuntailakiasetuksen, sekä kadun ja muurin rakentamistyön valmistumisen väliin, mikä tapahtuu ahdistuksen aikana.

457 eKr. vuoteen 408 eKr. saakka on niiden 2300 vuoden alfa-historia, joka havainnollistaa omega-historiaa vuodesta 1844 vuoteen 1863. Nämä kaksi historiaa kuvaavat niiden sadan neljäkymmenen neljän tuhannen historiaa sen jälkeen, kun heidät on sinetöity sunnuntailain aikana, aina siihen asti kun ihmisen koeaika päättyy. Sadan neljäkymmenen neljän tuhannen tehtävänä on kutsua miehiä ja naisia takaisin ”vanhoille poluille”, mitä Jesaja kuvaa ikivanhojen raunioiden jälleenrakentamisena ja minkä Jeremia osoittaa olevan se polku, joka johtaa myöhäissateen sanomaan. ”Muuri” on Jumalan laki, jota sata neljäkymmentäneljä tuhatta tulevat edustamaan koko maailmalle tunnusmerkkinä. Tämä tapahtuu islamin kolmannen voihuodon ahdistavina aikoina, sillä islam on se, joka vihahtuttaa kansakunnat. Työ ja ahdistavat ajat jatkuvat, kunnes Miikael nousee.

Niinpä, jos voit nähdä, että ajanjakso 457 eKr. vuoteen 408 eKr. on profeetallinen ajanjakso, joka alkoi kolmannesta käskystä ja esikuvasi profeetallista ajanjaksoa, joka alkoi vuonna 1844 kolmannen enkelin saapumisen myötä ja päättyi vuonna 1863, silloin voit nähdä, että niiden yhteys 2300 vuoden profetiaan joko alkupisteenä tai päätepisteenä määrittää ne alfaksi ja omegaksi suhteessa toisiinsa. Nehemian ahdingon ajat havainnollistavat ahdingon aikaa, joka johti sisällissotaan ja sisälsi sen. Neljäkymmenen yhdeksän vuoden ajanjakso alfa-historiassa edustaa 19 vuoden ajanjaksoa omega-historiassa. Tätä 19 vuoden ajanjaksoa kuvattiin myös Jesajan 65 vuoden profetian alussa olevilla 19 vuodella.

Sillä Aramin pää on Damaskos, ja Damaskoksen pää on Resin; ja kuudenkymmenenviiden vuoden kuluessa Efraim murskataan, niin ettei se enää ole kansa. Jesaja 7:8.

Jesaja esitti tämän profetian vuonna 742 eKr., ja 19 vuotta myöhemmin, vuonna 723 eKr., pohjoinen valtakunta vietiin pakkosiirtolaisuuteen 2520 vuodeksi, jotka päättyivät vuonna 1798. Ne 19 vuotta vuodesta 742 eKr. vuoteen 723 eKr. vastaavat niitä 19 vuotta vuodesta 1844 vuoteen 1863, sillä ensimmäiset 19 vuotta ovat tämän profetian alfa ja viimeiset 19 vuotta ovat omega. Tämän 19 vuoden historian aikana jumalaton kuningas Aahas joutui Jesajan kohtaamaksi myöhempää sadetta koskevan sanoman kanssa, joka jakeessa kahdeksan esitetään ”seitsemän ajan” sanomana. Aahas hylkäsi sanoman, samoin kuin laodikealainen milleriläinen adventismi vuonna 1863.

Tuona ajanjaksona Aahaan ylimmäinen pappi kävi Assyriassa, toi sieltä mukanaan heidän pakanallisen temppelin esikuvan, ja Aahas rakennutti sen Jumalan temppelin esipihaan. Tämä rinnastuu kertomukseen tottelemattomasta profeetasta, jonka ei tullut palata Juudaan samaa tietä kuin jota hän oli tullut, mutta joka kuitenkin teki niin ja joutui väärän ja valheellisen profeetan pettämäksi, mikä kuvaa paluuta luopioprotestanttiseen metodologiaan, jotta voitaisiin kätkeytyä milleriläiseltä ”seitsemän ajan” ymmärrykseltä klassisena täyttymyksenä koiran palaamisesta oman oksennuksensa ääreen.

Tämä tapahtui samaan aikaan, kun sisällissota pohjoisen valtakunnan ja eteläisen valtakunnan välillä oli alkamassa, ja näin se esikuvallistaa Yhdysvaltain sisällissotaa, jolloin 19 vuoden ajanjakso toistui. Vuosi 742 eKr. vuoteen 723 eKr. asti edustaa 19 vuoden ajanjaksoa vuodesta 1844 vuoteen 1863, mikä edustaa ajanjaksoa sunnuntailaista armonajan päättymiseen. Historia 11. syyskuuta sunnuntailakiin asti on pedon kuvan koetuksen historia Yhdysvalloissa, joka toisintuu maailmanlaajuisessa pedon kuvan koetuksessa sunnuntailaista alkaen. Tästä syystä 19 vuoden ajanjaksot, jotka edustavat aikaa sunnuntailaista armonajan päättymiseen, edustavat myös historiaa 11. syyskuuta sunnuntailakiin asti, mikä on Hänen ”ihmeellisten tekojensa” historia.

Jatkamme seuraavassa artikkelissa.

Ja Herran sana tuli minulle, ja se kuului näin: Ihmislapsi, mikä on tuo sananlasku, jota teillä on Israelin maassa ja joka sanoo: Päivät pitkittyvät, ja jokainen näky raukeaa tyhjiin? Sano heille sen tähden: Näin sanoo Herra, Herra: Minä teen lopun tästä sananlaskusta, eikä sitä enää käytetä sananlaskuna Israelissa; vaan sano heille: Päivät ovat lähellä ja jokaisen näyn täyttymys. Sillä Israelin heimon keskellä ei enää ole yhtään turhaa näkyä eikä mielistelevää

ennustelua. Sillä minä olen Herra: minä puhun, ja se sana, jonka minä puhun, toteutuu; sitä ei enää viivytetä. Sillä teidän päivinänne, oi kapinallinen heimo, minä sanon sanan ja toteutan sen, sanoo Herra, Herra.

Ja taas tuli minulle Herran sana, sanoen: Ihmislapsi, katso, Israelin huone sanoo: Näky, jonka hän näkee, tarkoittaa monia päiviä vastaisuudessa, ja hän ennustaa kaukaisista ajoista. Sano heille siis: Näin sanoo Herra Jumala: Yhtäkään minun sanoistani ei enää viivytetä, vaan sana, jonka minä olen puhunut, toteutuu, sanoo Herra Jumala. Hesekiel 12:21–28.